

Chemarea lăuntrică a omului spre împlinirea unui anumit lucru se numește vocație!

Mare lucru este să știi răspunde acestei invitații interioare și, practic, să realizezi care este vocația/chemarea ta!

Acestei poftiri este foarte bine dacă reușim să-i dăm curs și crezare, adică, atenția cuvenită și potrivită!

Este extraordinar când omul achiesează vocației sale și, mai ales, o împlinește, o înmulțește și o cultivă pe ea!

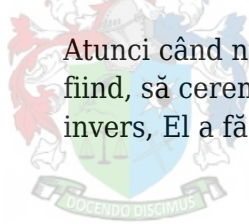
Așa, bunăoară, avem de-a face cu vocația spre o anumită activitate profesională ori spre una intelectuală, culturală, morală sau spirituală!

Dincolo de toate acestea și multe altele, noi, creștinii, suntem poftiți să răspundem, concret și punctual, vocației de creștini, așa după cum au răspuns Apostolii chemării Domnului, devenind, astfel, Ucenicii Lui, căci El, din simpli pescari i-a transformat/convertit în pescari de oameni!

Ideal ar fi ca (și) noi să (re)acționăm potrivit vocației/chemării noastre, fie că ne referim la zona profesională și publică fie la cea personală și privată/particulară a vieții noastre!

Altminteri, ignorarea sau tratarea cu superficialitate a propriei noastre vocații (ne) poate duce spre rateuri, eșecuri, greșeli și, chiar, sentimentul inutilității, care este unul, fatal, foarte apăsător și, deci, negativ!

Atunci când nu (ne) (re)cunoaștem chemarea/vocația este important ca, în genunchi, la rugăciune fiind, să cerem ajutorul lui Dumnezeu fiindcă știm că, de fapt, nu noi îl căutăm și îl găsim pe El ci, invers, El a făcut și face acest lucru!

INDEPENDENȚA
ROMÂNIA

*Independența
prin Cultură*
Stelian Gombos

steliangombos.wordpress.com